

Deželna učiteljska konferencija in razstava učil v Gorici.

(Po poročilu razstavnega odbora.)

(Dalje.)

Slovenski je govoril tako-le:

„Čestiti učiteljski poslanci!

Pač veliko zakladov je podarila dobrotljiva naráva naši lepi domovini. Tam gori, kjer molé snežniki v oblake, zelené gozdi in planine, redé črede goved in ovac skrbnega pastirja, v ravnini pa in po brdih polnijo mnogovrstni pridelki hrame in kleti umnega kmetovalca, in če kras hrani, razve v trti, v kamenji ne še dovolj cenjeno bogastvo, a na obalih rohnečega morja živijo nebrojna kerdela vsakovrstnih rib drznega ribiča. Od severa do juga zлива Soča, bistra hči planin, rejena mnogoštevilnimi pritoki, kakor srčna žila kri po človeškem truplu, noseč življenje in veselje, svoje valove po deželi, kateri dajejo gaj in log, in hrib in plan podobo rajskega vrta. In sadniki in gozdi, in travniki in planine, in vinograd in polje, in glina in kamenje, in sviloprejka in marljiva čebelica, in tičji rod in mnogobrojne črede opominjajo prebivalca

„Išče te sreča,

„Um ti je dan,

„Našel jo boš! ak’

„Nisi zaspan,

ter ga vabijo, naj vzdigne zaklade, ki jih naráva takó radodarno marljivemu in razumnemu človeku ponuja.

A naj večji zaklad, naj dražji biser te lepe dežele je vender le mladina, ki je vaši skrbi izročena, ki jo ima učiteljstvo odgojevati po želji starišev vzajemno z duhovščino v pravem krščanskem duhu pa preskrbeti z vsem za življenje potrebnim znanjem, da jej bode, kakor se glasi latinski rek, „mens sana in corpore sano“.

Zato sem pa prav iz srca vesel, da morem reči, da je izvrševalo učiteljstvo doslej v tem duhu svoj težavni posel, da je pretresevalo prav vestno v svojih zborih, kakó bi utegnilo rešiti naj bolje svojo vzvišeno nalogo, da šolstvo napreduje prav krepko tudi v slovenskem delu te kronovine.

Ko sem prebiral mnogobrojne in obširne razprave o šolskih vprašanjih, spisane za letošnje okrajne učiteljske zbore, prepričal sem se z veseljem, da učiteljsko osebje misel prešinja, da

„Življenje ni praznik

Da življenje nam je delaven dan“,

in sicer . . . „kratek le dan“.

Prepričal sem se pa tudi da ono meni, da

„Za vnuke in za národ, za državo skrb

Imeti, sveta je dolžnost moža“.

Prišli pa ste sèm-le na delo, ki ima koristiti vnukom, národu, naši lepi domovini in posredno državi, koje skrajni, a ne naj slabši del je ona.

Dosedanje delovanje učiteljev pa mi daje poročstvo, da ne bodo poslušali tudi odsej krivih prerokov, ki jih skušajo odvrniti od krščanskega duha, da vi, dragi poslanci, izpolnite zaupanje deželnega šolskega sveta, ki vas je sèm-le poklical, in vaših kolegov, ki so vas sèm-le poslali.

V tem prepričanju vam kličem:

Dobro mi došli, dragi sodelalci na polji národnega šolstva, ter želim drugi deželni učiteljski konferenciji naj boljši uspeh“.

Druga seja dež. uč. konferencije je bila 25. sept. pr. l. ob 6. uri zvečer. Gosp. predsednik dež. nadzornik vitez Klodič naznani, da mu zaradi žalostnega dogodka v družini ni mogoče na dalje predsedovati, ter izroči predsedništvo c. k. okrajnemu šolskemu nadzorniku g. Francu Vodopivec-u. Konferencija, izrazivši dež. nadzorniku svoje sočutje, ustanovi se ter izvoli si za zapisnikarja g. Jacobia-a, mestne deške šole učitelja, in pa učitelja Št. Andrežkega, g. Bajt-a. — Po nekaterih občnih opazkah o učnih načrtih so se volili trije odseki, in sicer v I. so bili izvoljeni gg. Vodopivec, Črnic, Jug, Tončič in Bajt; v II. gg. Pich, Pizzul, Vinci, Falconer in Hrovatin; v III. gg. Culot, Ipavec, Jacobi, Dominko in Krajnik. Prvi odsek je imel pregledati učne načrte za eno- in dvorazrednice; drugi za tri- in štirirazrednice; tretji za petero- in večrazrednice. S tem je bila seja ob 8 ³/₄ u. končana.

V 26. in 27. dan sept. so delali odseki vsak posebej; 28. sept. pa je bilo skupno posvetovanje in primerjanje odsekovskih sklepov.

Tretja seja je bila v 29. dan sept. ob 9. uri dopoludne. V njej so se razpravljala občna načela in omenjali nagibi pa razlogi, na katere se je opiralo delovanje posamnih odsekov. Gosp. Bajt je poročal precej obširno in stavil te-le predloge: 1. V nobeni šoli naj ne bode določenih več ko 26 ur za istega otroka; 2. med dopoludanskim in popoldanskim naukom naj se določite naj manj 2 uri počitka; 3. za eno- in dvorazrednice naj se osnujejo posebna berila, katerim je dodati izglednih vaj o jeziku in spisji za posrednji uk. Prvemu teh predlogov je pritrdila konferencija z 11 proti 3 glasom; drugemu in tretjemu pa enoglasno. — Potem so se ustanovili urniki, in sicer po večem po nasvetu dotičnega odseka. Konferencija je skržila urnike posebno z ozirom na to, da je bilo mogoče prihraniti čas za nadaljevalne tečaje, pa tudi iz pedagogičnih ozirov. Glavne spremembe so v tem, da a) ročna dela odpadejo v I. šolskem letu; b) da so se skržile sosebno ure odločene realijem, rokotvornim predmetom in telovadbi v eno- in dvorazrednicah in tudi v jezikonauku; c) da se je v učnih načrtih za one šole (3- in večrazredne), v katerih se uči še drugi jezik, postavil ta le v 3. šolsko leto, v poslednjih šolskih letih pa temu predmetu določila po ena ura v načrtu za 3razrednice. — Nadaljevalnim tečajem se je določilo število učnih ur na teden takó-le: Pri enorazrednicah po 4 ure skozi vse leto, oziroma, po 6 ur po zimi in 2 uri po leti. Pri dvo- do 4razrednicah po 6 ur vse leto. Pri 5- in večrazrednicah po 7 ur na teden.

Pri enorazrednicah v nadaljevalnih tečajih naj se učé dečki z deklicami skupno s tem razločkom, da, med tem, ko se učé dečki kmetijstva, naj učiteljica ročnih del vadi deklice v ročnih delih. Pri dvorazrednicah naj se učé dečki ločeni od deklic, kjer je to mogoče; če ne, pa kakor pri enorazrednicah. Pri tri- in večrazrednicah naj se uči mladina po spolu ločena. G. nadzornik Pich je trdil, da se je v nadaljevalnih tečajih dobrega uspeha nadejati le o zimskem času, ter nasvetoval, da naj bi se določeno število ur učilo samo po zimi. Ta predlog je našel podporo, takó da je bilo za-nj in proti njemu enako število glasov, ko se je določeval načrt za 3razrednico; razsoditi je moral prvosednik. — Tudi učne načrte je konferencija skržila, sosebno se je v prvih letih odvzelo nekaj tvarine računstvu, toda se je prinesla v poslednja leta, oziroma v nadaljevalne tečaje. — V načrtih za vsakdanje šole se je vzelo tudi jeziku nekaj in preložilo v načrte za nadaljevalne tečaje, in to sosebno v eno- in dvorazrednicah. Tvarina v realijah se je spravila v soglasje z državno postavo z 2. maja 1883. l. — Dovršivši svojo nalogo, izrazila je konferencija te-le želje: 1. Naj bi se za sestavljanje, oziroma, pregledovanja šolskih bukev določila darila, ter to razglasilo, da bi se vsak učitelj mogel udeležiti dela. — 2. Naj bi se za večrazredne šole osnavala „zgodovina“ v italijanskem jeziku. — 3. Naj bi se ljudskim učiteljem službeni čas znižal na 35 let, pa vštevvala pokojnina po službenih letih, a

ne po osminkah. — 4. Naj se naprosi preslavni deželni šolski svet, da bi blagovoljno branil učiteljem njihove pravice. — To je kratek posnetek delovanja dež. učit. konferencije, ki je trajala 29. sept. t. l. od 9. — 12. ure, pa od 3 — 9³/₄ zvečer ter bila primerno sklenjena.

Povedali smo uže pred, da za tisti dan, ko se je imela pričeti deželna učiteljska konferencija (25. sept. t. l.), bila je razstava uže dovršena in razsodne sodnije odseki bili ustanovljeni ter da so se bili tudi svojega opravila uže lotili. Ogledovali so vsak, na videz še takó neznamenit predmet vestno in natančno — bodi si vkupno, ali v pododseke razdeljeni. Kar so posamni odsekovski udje na katerem predmetu izvrstnega zapazili, ali, če se jim je zdelo na učiteljskih izdelkih kar si bode pedagogično važno, dali so to v odsekovski seji na pretresovanje; včasih je odsek razstavce same zastran kake reči poprašal. Presojevaje učenška dela, imeli so dotični odseki v učnih načrtih določeni smoter pred očmi. V obče so razni odseki izrekli, da so naše ljudske šole v preteklem desetletji v ročnih delih dokaj napredovale, da je vaja v rokotvorih bila smotru in učenemu načrtu primerna; da se je pisanje učenško zboljšalo. Iz razstavljenih risarij in ženskih ročnih del se je podalo, da se sistematično-vkupno uče. Pri poslednjih bilo je estetično-omikovalno združeno s koristnim in potrebnim. Vse vkup torej kaže ne le, da se učiteljsko osebje zapovedanih učnih načrtov drži, temuč tudi da, zna mladino za njen poklic pripravljati. — Ko je bilo v odsekih vse dobro potreseno in temeljito razpravljeno, določili so se gledé tistih reči, ki so bile priznanja vredne, nasveti, ki jih je imel potem dotičnega odseka poročevalec vsej „jury-i“ predložiti. V svoji III. seji (dné 26. sept.) je „jury-a“ enoglasno sklenila, da se izdajo — učiteljem v spodbudbo in vodilo, občinstvu pa na znanje — diplomí, in sicer dvojni: za dela učiteljev in učencev z izrazom „posebno priznanje“ ali „priznanje“, za učila pa z izrazom, jury-a „posebno priporoča“ ali „priporoča“. Dné 14. oktobra t. l. so se v občni seji razstavne sodnije brala poročila z nasveti raznih odsekov. Ti nasveti so se „in pleno“ presojali in sploh edinoglasno odobrili. Tehnično izvršitev diplomov je „jury“ izročila gg. nadz. Vodopivcu in prof. Motzu; predsedništvo pa ima nalogo, diplome dotičnim razstavcem izročiti.

(Dalje prih.)

D o p i s i.

S Štajerskega. Čudne so razmere na Dolenjega Štajerja šolskem polji. Nekaj o njih sem uže spregovoril zadnjič v svojem dopisu, a menda Vam ni godilo vse, kajti dosti ste izročili požrešnemu — košu. Danes Vam zopet pošiljam nekaj malega o našem šolstvu. A govoril o njem ne bi sam, ampak navajal bi rad besede drugzega, ki so našle milost pred strogo cenzuro Dunajskih državnih pravdnikov. *)

Na Dunaji izhajajoč, nam Slovanom prijazen tednik »Parlamentär« ima dostikrat s slovenj. Štajerja prav korenite dopise, ki živo opisujó politično stanje v štajerskih Slovencih za vlade Taaffejeve. Tudi list št. 9. z dné 2. marcija t. l. ima dopis iz Maribora, ki nam kaže pravo ilustracijo vladajoče »ravnopravnosti« na učiteljski Mariborskem. Izvrstno — vzlasti z ozirom na sp. Štajersko in Koroško je osvetlil naše šolske razmere v krepkem govoru ob priliki generalne debate v državnem budgetu v 28. dan febr. t. l. naš državni poslanec in prvoboritelj, g. Božidar Raič. Njegov govor objavili so odličnejši slovenski časopisi, zato se tu z njim ne bom bavil.

Za spis »Slomšek kot pedagog« — kateremu je Ptujsko učit. društvo razpisalo nagrado — uže je postavljena »jury«. Poslane spise presojevali bodo gg.: prof. F. Hubad in Hauptmann v Gradci, prof. Pajek v Mariboru in Vojniški učitelj Brezovnik.

*) Popotnika 3. številka ima to-le vsebino: O goji novorojenca. (Mal donesek k telesnej vzgoji.) A. Gradišnik. — Leopold Volkmer, veseli pevec Slovenskih gor. —

*) Ne bodite nevoljni, da tega nemškega sestavka nismo v list vzprejeli.

Uredn.

ne po osminkah. — 4. Naj se naprosi preslavni deželni šolski svet, da bi blagovoljno branil učiteljem njihove pravice. — To je kratek posnetek delovanja dež. učit. konferencije, ki je trajala 29. sept. t. l. od 9. — 12. ure, pa od 3 — 9³/₄ zvečer ter bila primerno sklenjena.

Povedali smo uže pred, da za tisti dan, ko se je imela pričeti deželna učiteljska konferencija (25. sept. t. l.), bila je razstava uže dovršena in razsodne sodnije odseki bili ustanovljeni ter da so se bili tudi svojega opravila uže lotili. Ogledovali so vsak, na videz še takó neznamenit predmet vestno in natančno — bodi si vkupno, ali v pododseke razdeljeni. Kar so posamni odsekovski udje na katerem predmetu izvrstnega zapazili, ali, če se jim je zdelo na učiteljskih izdelkih kar si bode pedagogično važno, dali so to v odsekovski seji na pretresovanje; včasih je odsek razstavce same zastran kake reči poprašal. Presojevaje učenška dela, imeli so dotični odseki v učnih načrtih določeni smoter pred očmi. V obče so razni odseki izrekli, da so naše ljudske šole v preteklem desetletji v ročnih delih dokaj napredovale, da je vaja v rokotvorih bila smotru in učenemu načrtu primerna; da se je pisanje učenško zboljšalo. Iz razstavljenih risarij in ženskih ročnih del se je podalo, da se sistematično-vkupno uče. Pri poslednjih bilo je estetično-omikovalno združeno s koristnim in potrebnim. Vse vkup torej kaže ne le, da se učiteljsko osebje zapovedanih učnih načrtov drži, temuč tudi da, zná mladino za njen poklic pripravljati. — Ko je bilo v odsekih vse dobro potreseno in temeljito razpravljeno, določili so se gledé tistih reči, ki so bile priznanja vredne, nasveti, ki jih je imel potem dotičnega odseka poročevalec vsej „jury-i“ predložiti. V svoji III. seji (dné 26. sept.) je „jury-a“ enoglasno sklenila, da se izdajo — učiteljem v spodbudbo in vodilo, občinstvu pa na znanje — diplomí, in sicer dvojni: za dela učiteljev in učencev z izrazom „posebno priznanje“ ali „priznanje“, za učila pa z izrazom, jury-a „posebno priporoča“ ali „priporoča“. Dné 14. oktobra t. l. so se v občni seji razstavne sodnije brala poročila z nasveti raznih odsekov. Ti nasveti so se „in pleno“ presojali in sploh edinoglasno odobrili. Tehnično izvršitev diplomov je „jury“ izročila gg. nadz. Vodopivcu in prof. Motzu; predsedništvo pa imá nalogo, diplome dotičnim razstavcem izročiti.

(Dalje prih.)

D o p i s i.

S Štajerskega. Čudne so razmere na Dolenjega Štajerja šolskem polji. Nekaj o njih sem uže spregovoril zadnjič v svojem dopisu, a menda Vam ni godilo vse, kajti dosti ste izročili požrešnemu — košu. Danes Vam zopet pošiljam nekaj malega o našem šolstvu. A govoril o njem ne bi sam, ampak navajal bi rad besede drugzega, ki so našle milost pred strogo cenzuro Dunajskih državnih pravdnikov. *)

Na Dunaji izhajajoč, nam Slovanom prijazen tednik »Parlamentär« ima dostikrat s slovenj. Štajerja prav korenite dopise, ki živo opisujó politično stanje v štajerskih Slovencih za vlade Taaffejeve. Tudi list št. 9. z dné 2. marcija t. l. ima dopis iz Maribora, ki nam kaže pravo ilustracijo vladajoče »ravnopravnosti« na učiteljski Mariborskem. Izvrstno — vzlasti z ozirom na sp. Štajersko in Koroško je osvetlil naše šolske razmere v krepkem govoru ob priliki generalne debate v državnem budgetu v 28. dan febr. t. l. naš državni poslanec in prvoboritelj, g. Božidar Raič. Njegov govor objavili so odličnejši slovenski časopisi, zato se tu z njim ne bom bavil.

Za spis »Slomšek kot pedagog« — kateremu je Ptujsko učit. društvo razpisalo nagrado — uže je postavljena »jury«. Poslane spise presojevali bodo gg.: prof. F. Hubad in Hauptmann v Gradci, prof. Pajek v Mariboru in Vojniški učitelj Brezovnik.

*) Popotnika 3. številka ima to-le vsebino: O goji novorojenca. (Mal donesek k telesnej vzgoji.) A. Gradišnik. — Leopold Volkmer, veseli pevec Slovenskih gor. —

*) Ne bodite nevoljni, da tega nemškega sestavka nismo v list vzprejeli.

Uredn.

Dr. Jožef Pajek. — Ritmične in ritmično-metodične vaje v zvezi s poučevanjem pesmi po posluhu. (Praktičen poskus, prosto sestavljen po Weinwurm-ovem navodu.) H. Podkrajsek. — Književna poročila. — Národno blago. XXXIX. Pravljičice iz Slovengraškega okraja. Zapisal Fr. V. — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Listnica. — Natečaj. — 4. štev. pa obseza: »Tiefer gehängt und fest genagelt«. — Drago zeljice. Praktična obravnava berila štev. 18. v II. Berilu. Josip Lasbahar. — Kakó je drevesa snaziti. Spisal Fr. Praprotnik. — Književna poročila. — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Spremembe pri učiteljstvu. — Poudoba. — Natečaji. — Objava. *Slamoštev.*

S Krasa. Ker sporočate užé sami po izišli knjižici ob učnej razstavi v Gorici, bilo bi obljubljeno moje sporočilo odveč. Torej raji kaj družega! — Deželnega šolskega nadzornika, g. viteza Klodiča je zadela užé zopet nesreča; umrl mu je v 1. dan t. m. svak Josip Pagliaruzzi, doktorand prava, baje jedva v 26. letu življenja. Pokojnik je bil silno nadarjen, učiteljem prijazen mladenič. Kot pesnik zavzima eno prvih mest mej zdanjimi slovenskimi poeti. Pisal je s podpisom »Krilán« mnogo v Dunajski in Ljubljanski »Zvon«; časih se je podpisaval tudi s popolnim imenom. Ranjki Krilán ostavlja 3 sestre, izmej kojih je ena učiteljica v Gorici. Ker je imel toliko dušnih prednostij in ga je Bog obdaril bil tudi s posvetnim premoženjem, lahko bi bil še mnogo koristil svojej domovini. A je užé tako: »Kogar imá Bog rad, umrje mlad«. Blag mu spomin! »Imenik« krajskih učiteljev zanimal me je jako. Tudi na Primorskem bi bilo enacega treba. Torej: na noge, kdor je poklican v to! — Na dvorazrednico v Lokev je imenovana gospdč. Ljuboslava Čivk, katera je prej službovala v Bolci. Na zdar!

G.

Iz Šmarije na Dolenjskem. Nepozabljiv nam bode vsem, posebno pa šolski mladini, 26. dan februarja t. l., ker nas je s svojim obiskom počastil visokorodni baron gosp. Andrej Winkler, c. kr. deželni predsednik. Ker nam je bilo kratek čas popred naznanjeno, da se misli gospod predsednik vračajoč se iz Račine popoldne pri nas nekoliko pomuditi ter si cerkev in šolo ogledati, pričakovali smo ga s šolsko mladino in požarno brambo na Šmariji. Kmalu po tretji uri popoldne pripelje se gospod baron z gospodom okrajnim glavarjem ter stopi raz voz, gre k častiti duhovščini in učiteljem, kateri so stali poleg lepe šolske zastave. Pozdravi ga gosp. dekan Drobnič ter predstavi vse poleg njega stoječe gospode. Gospod baron je, se za pozdrav zahvalivši, ogledal šolsko in tudi požarne brambe zastavi ter gre potem v cerkev. Iz cerkve prišelši, stopi v šolo, kjer je učence in učenke sam izpraševal, nekaj pa tudi po učiteljih izpraševati dal. Mudil se je v obeh razredih blizo 2 uri ter je bil prav zadovoljen. Ko se je pa mislil posloviti, stopi učenka iz klopi ter ga s kratkim govorom počasti, se mu za to čast zahvali, in sklene govor s trikratnim živioklici, na kar se je zapela cesarska pesen. Visoki obiskovalec se srčno zahvali za lepi vzprejem učiteljem ter jim priporoča še dalje v tem smislu mladino poučevati; učencem pa priporoča tudi na dalje marljivem biti, učitelje ubogati in pridno v šolo hoditi. — Žal, da je čas le prehitro pretekel, da se je moral prijazen gospod baron ločiti od šolske mladine, katera je neustrašeno vsem njegovim vprašanjem odgovarjala. — Prišelši iz šole gre gosp. baron nekoliko časa k gospodu dekanu, od tam se vrnivši usedel se je na voz ter se odpeljal mej živioklici. Opomniti mi je še, da je s šolskega poslopja visela cesarska zastava, tudi iz zvonika in z več hiš so vihrale cesarske in národne zastave. — K sklepu pa vskliknem: Bog nam ohrani še mnoga leta našega ljubega deželnega predsednika gospoda barona Winkler-ja!

Iz Dolenjega Logatca. (Zahvala.) Gospod Adolf Mulley, c. k. poštar, predsednik krajnega šolskega sveta in tukajšnji župan, daroval je naši šoli zemljevid Evrope in za šolski vrt 150 gld. — Gospod Tomaž Tollazzi, posestnik in trgovec na Čevcih, kupil je orodje in vso drugo pripravo za šolski vrt; slavni odbor »Národne Šole« pa je za mali znesek poslal mnogo šolskega blaga ubogi mladini te šole. Vsem tem dobrotnikom se najuljudnejše zahvaljuje vodstvo dvorazredne ljudske šole v Dolenjem Logatcu v 1. dan marcija 1885. l.

A. Ribnikar,
načelnik.

Iz Ljubljane. Preizkušnje učiteljske sposobnosti za splošne ljudske in meščanske šole bodo v Ljubljani pri izpraševalni komisiji v 13. dan aprila t. l. in naslednje dneve. Kandidati in kandidatnje, ki hočejo priti k tej preizkušnji, naj v smislu ministerskega ukaza z dne 8. jan. 1883. l., št. 10618. (k izvrš. post. z 2. maja 1883. l.) svoje prošnje pošiljajo pótom svojega šolskega voditeljstva dotičnemu c. k. okrajnemu šolskemu svétu o pravem času tako, da jih bodo potem okrajna šolska oblastva mogla vsaj do 1. aprila t. l. izročiti izpraševalni komisiji. Kandidatje in kandidatnje bode izpraševalna komisija potem s posebnimi odloki k preizkušnji poklicala.

— »Laibacher Schulzeitung« nas užé v drugo strastno napada v svoji znani »miroljubnosti« zaradi »Imenika«, kar je sicer najboljši dokaz, da ji je to nepričakovano delce »Slov. učit. društva« tako nepovoljno, da bože, če je kmalu kdo ne umiri in ne utolaži, zelene jeze počila. Toda za zdaj moremo le do tega, da ji povemo, da bi morali prav prav dolga ušesa imeti, ako bi si hoteli njene namene in nakáne, ki jih ima sama za ušesi, po njenem nasvetu zapisati »fein stille hinter die Ohren«. — Vender ji na to, kar jo najbolj bóde, radi odgovorimo, ker se nam dozdeva, da nas hoče »denuncirati«, sicer nikakor ne njej na ljubo, temveč da naši učitelji izvedó, kako ona v svoji resnicoljubnosti kritikuje, in to je na vprašanje: »Sind die im Schematismus vorkommenden Angaben über die Persönlichkeiten des hohen k. k. Unterrichtsministeriums durchaus richtig, und sollten Lehrer darüber nicht Klarheit besitzen?« — Ko so bile namreč prve pole »Imenika« užé donatisnene, bile so vse te date »durchaus richtig«; a mej tem časom dobila sta c. k. min. svetov. Alojzi vitez pl. Hermann naslov in značaj glavarja v odseku in c. k. nam. svetov. Karol German naslov in značaj minist. svetovalca, kar je »Verordnungsblatt« naznanil v 15. dan jan. t. l., ko je bil »Imenik« užé gotov (glej naslovni list »Imenika« na drugi str.). To je tedaj vse, kar se nam za toliko pregreho očita. Kar se pa tiče priimka »der k. k. Übungsschullehrerin Frau Supantschitsch«, glej Schematismus J. E. Dassenbacher-jev 1884. l. (nach amtlichen Quellen), na str. 78., kjer se bere: »Suklje Julie, verehlichte Supančič«. Drugo, kar se nam dalje očita, dozdeva se nam komaj »orehove lupine« vredno, in torej tudi v svojem »gegen die Feinde der Neuschule so lahmen Schulblatt-e« za zdaj nimamo prostora. Omenjamo le še to, da naj si naša »prijateljica« nikakor ne domisluje, da nam je kedaj na misel prišlo, da smo ji naš »Imenik« v recenzijo poslali, a da smo to storili le iz gole kolegijalitete, in da nas njeni »omikani izrazi« (»nach langen Wehen«, »Unverfrorenheit«, »in den Faschingstagen ausgeflogen«, »mit Lob überschütten« itd.) še mnogo manj brigajo nego lanski sneg, kar naj si tudi ona dobro za ušesa zapiše in si zapomni »zu welchen Verwirrungen eine derartige Passion noch führen kann«.

— Popularno-znanstvena predavanja na korist »Národní Šoli«, društva v podporo slovenskemu ljudskemu šolstvu. I. V 19. dan marca t. l. Dr. vit. Bleiweis-Trsteniški: »Kaj se imenuje bolezen uma?« — II. V 22. dan marca. Prof. Andr. Senekovič: »O električni razsvetljavi« (z različnimi poskusi). — III. V 25. dan marca. Dr. Janko Babnik: »O slovanskej ženi«. I. in III. predavanje se boče vršilo v Čitalnični dvorani, II. v fizikalni dvorani c. k. višje realke, 2. nadstropje na desno. Začetek vselej točno ob 11. uri dopoldne. Vstopnina: Za jedno osobo vsa tri predavanja 1 gld. — Za jedno osobo 1 predavanje 50 kr. — Za rodbino štirih oseb 2 gld. — Za dijake vsa 3 predavanja 60 kr. Vstopnice se dobivajo v čitalnični trafiki, v špitalskih ulicah v trafiki, in na dan predavanja pred vstopom.

Premene pri učiteljstvu.

Na Kranjskem. C. k. deželni šolski svét imenoval je dozdanjega provizoričnega učitelja v Postojini gosp. Ivana Okorna definitivnim učiteljem na jednorazrednici v Preddvoru, provizoričnega učitelja gosp. Antona Skalo v Vrbovem definitivnim učiteljem na isti jednorazrednici, provizoričnega učitelja gosp. Štefana Jelenca v Trnji definitivnim učiteljem v istem kraju in provizorično učiteljico v Postojini gospico Marijo Steiner definitivno učiteljico na štirirazrednici v Postojini.

„Politična in kulturna zgodovina štajerskih Slovencev“

cena 1 gold. 20 kr.

dobiva se pri pisatelji I. Lapajni v Krškem, pri knjigovezu Fr. Dežmanu, v „Katoliški bukvarni“ in pri J. Giontini-ju v Ljubljani ter pri J. Leonu v Mariboru.

Listnica upravníštva: Gosp. J. R. v K.: Hvaležno vzprejeli 3 gld. in vknjižili za 1884. l. Zdj na dolgu je le še naročnina za tekoče leto.

Odgovorni urednik **Andrej Praprotnik.**

Tiskar in založnik **J. R. Milč.**

— »Laibacher Schulzeitung« nas užé v drugo strastno napada v svoji znani »miroljubnosti« zaradi »Imenika«, kar je sicer najboljši dokaz, da ji je to nepričakovano delce »Slov. učit. društva« tako nepovoljno, da bože, če je kmalu kdo ne umiri in ne utolaži, zelene jeze počila. Toda za zdaj moremo le do tega, da ji povemo, da bi morali prav prav dolga ušesa imeti, ako bi si hoteli njene namene in nakáne, ki jih ima sama za ušesi, po njenem nasvetu zapisati »fein stille hinter die Ohren«. — Vender ji na to, kar jo najbolj bóde, radi odgovorimo, ker se nam dozdeva, da nas hoče »denuncirati«, sicer nikakor ne njej na ljubo, temveč da naši učitelji izvedó, kako ona v svoji resnicoljubnosti kritikuje, in to je na vprašanje: »Sind die im Schematismus vorkommenden Angaben über die Persönlichkeiten des hohen k. k. Unterrichtsministeriums durchaus richtig, und sollten Lehrer darüber nicht Klarheit besitzen?« — Ko so bile namreč prve pole »Imenika« užé donatisnene, bile so vse te date »durchaus richtig«; a mej tem časom dobila sta c. k. min. svetov. Alojzi vitez pl. Hermann naslov in značaj glavarja v odseku in c. k. nam. svetov. Karol German naslov in značaj minist. svetovalca, kar je »Verordnungsblatt« naznanil v 15. dan jan. t. l., ko je bil »Imenik« užé gotov (glej naslovni list »Imenika« na drugi str.). To je tedaj vse, kar se nam za toliko pregreho očita. Kar se pa tiče priimka »der k. k. Übungsschullehrerin Frau Supantschitsch«, glej Schematismus J. E. Dassenbacher-jev 1884. l. (nach amtlichen Quellen), na str. 78., kjer se bere: »Suklje Julie, verehlichte Supančič«. Drugo, kar se nam dalje očita, dozdeva se nam komaj »orehove lupine« vredno, in torej tudi v svojem »gegen die Feinde der Neuschule so lahmen Schulblatt-e« za zdaj nimamo prostora. Omenjamo le še to, da naj si naša »prijateljica« nikakor ne domisluje, da nam je kedaj na misel prišlo, da smo ji naš »Imenik« v recenzijo poslali, a da smo to storili le iz gole kolegijalitete, in da nas njeni »omikani izrazi« (»nach langen Wehen«, »Unverfrorenheit«, »in den Faschingstagen ausgeflogen«, »mit Lob überschütten« itd.) še mnogo manj brigajo nego lanski sneg, kar naj si tudi ona dobro za ušesa zapiše in si zapomni »zu welchen Verwirrungen eine derartige Passion noch führen kann«.

— Popularno-znanstvena predavanja na korist »Národní Šoli«, društva v podporo slovenskemu ljudskemu šolstvu. I. V 19. dan marca t. l. Dr. vit. Bleiweis-Trsteniški: »Kaj se imenuje bolezen uma?« — II. V 22. dan marca. Prof. Andr. Senekovič: »O električni razsvetljavi« (z različnimi poskusi). — III. V 25. dan marca. Dr. Janko Babnik: »O slovanskej ženi«. I. in III. predavanje se boče vršilo v Čitalnični dvorani, II. v fizikalni dvorani c. k. višje realke, 2. nadstropje na desno. Začetek vselej točno ob 11. uri dopoldne. Vstopnina: Za jedno osobo vsa tri predavanja 1 gld. — Za jedno osobo 1 predavanje 50 kr. — Za rodbino štirih osob 2 gld. — Za dijake vsa 3 predavanja 60 kr. Vstopnice se dobivajo v čitalnični trafiki, v špitalskih ulicah v trafiki, in na dan predavanja pred vstopom.

Premene pri učiteljstvu.

Na Kranjskem. C. k. deželni šolski svét imenoval je dozdanjega provizoričnega učitelja v Postojini gosp. Ivana Okorna definitivnim učiteljem na jednorazrednici v Preddvoru, provizoričnega učitelja gosp. Antona Skalo v Vrbovem definitivnim učiteljem na isti jednorazrednici, provizoričnega učitelja gosp. Štefana Jelenca v Trnji definitivnim učiteljem v istem kraju in provizorično učiteljico v Postojini gospico Marijo Steiner definitivno učiteljico na štirirazrednici v Postojini.

„Politična in kulturna zgodovina štajerskih Slovencev“

cena 1 gold. 20 kr.

dobiva se pri pisatelji I. Lapajni v Krškem, pri knjigovezu Fr. Dežmanu, v „Katoliški bukvarni“ in pri J. Giontini-ju v Ljubljani ter pri J. Leonu v Mariboru.

Listnica upravnistva: Gosp. J. R. v K.: Hvaležno vzprejeli 3 gld. in vknjižili za 1884. l. Zdj na dolgu je le še naročnina za tekoče leto.

Odgovorni urednik **Andrej Praprotnik.**

Tiskar in založnik **J. R. Milč.**